

Ja, min älskade, låt oss bli älskare,
fast även kontinenter skiljer oss
och obarmhärtiga decennier.
Jag struntar i dem, ty vår kärlek har ju hittills
visat sig besegra dem och med den äran.
Vad spelar tid och avstånd för en roll
när kärleken är tidlösheten själv?
Det enda friskhetstecknet i vår tid
är att ta avstånd från den och stå utanför
dess skändliga manér och moder, dess vulgaritet,
dess lättsinne och fulhet och dess ignorans.
Vi står ju över sådant, ty vi älskar,
och vår enda lag är skönhetsens beständighet
och den okuvliga kontinuiteten i all kärlek och all trohet.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Aurelio med Poeter.se id #7222 innehar upphovsrätten